

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.634/2012/6.szám

A Kúria a dr. Krasz Mária (címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek, a ... jogtanácsos által képviselt Nemzeti Fejlesztési Miniszter (1011 Budapest, Fő utca 44-50.) alperes ellen, közvetlen hozzáférés útján történő adatszolgáltatás tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított peres eljárásában a Fővárosi Törvényszék 2012. május 8. napján kelt 22.K.34.164/2011/8. számú ítélete ellen a felperes által a 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon tartott tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 22.K.34.164/2011/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - további 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felperesi gazdasági társaságnak két tagja van: ... Önkormányzata és a felperes. ... Önkormányzatának törzsbetéte 594.550.000 forint, a felperesé 34.950.000 forint.

A felperes közvetlen, online hozzáféréssel történő adatigénylés biztosítása iránti kérelmet nyújtott be a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalához (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a parkolási díj- és pótdíj behajtása érdekében, a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Kknyt.) 19.§ (1) bekezdés n) pontja alapján.

Az elsőfokú hatóság 2011. május 5. napján kelt 45/310-9/2011. számú határozatával az adatszolgáltatás teljesítését megtagadta, arra hivatkozva, hogy a felperes, mint parkolási szolgáltatást nyújtó társaság nem felel meg a Kknyt. 19.§ (1) bekezdés n) pontja alapján a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 9.§ (5) bekezdésében foglaltaknak, tekintettel arra, hogy nem áll kizárólagos önkormányzati tulajdonban, így a nyilvántartásból történő adatszolgáltatásra a jogalap igazoltságának hiánya miatt nem jogosult.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2011. július 6. napján kelt NFM/11412/3/2011. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Kiemelte, hogy adatigénylésre csak a helyi önkormányzat, illetve a várakozásdíj-fizetési kötelezettség teljesítésének ellenőrzésére, a várakozási díj és a pótdíj beszedésére általa megbízott, az Ötv. 9.§ (5) bekezdésében meghatározott szolgáltató jogosult. Megállapította, hogy a felperes nem áll kizárólagos önkormányzati tulajdonban és hangsúlyozta, hogy a jogszabály a jogosultságot a tulajdonjoghoz és nem a tulajdonjoghoz kapcsolódó jogosítványokhoz köti.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen, melyben kérte annak hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését. Arra hivatkozott, hogy az alperes jogszabálysértést követett el, ugyanis helyes tényállásból helytelen jogi következtetést vont le, helytelenül értelmezve a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 135.§ (2) bekezdését és az Ötv. 9.§ (5) bekezdését. Álláspontja szerint a Gt. 135.§-a alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felperes megfelel az Ötv. 2010. június 5. napjától hatályos 9.§ (5) bekezdésében foglaltaknak, mivel szavazati jogot nem gyakorolhat a tulajdonába került üzletrész tekintetében, valamint a tulajdonába került üzletrészből osztalékot sem szerezhet, így a felperes, mint parkolási közszolgáltatást nyújtó társaság nem kerül ki a közvagyonból, illetve a gazdálkodásában, működésében, irányításában szabályozatlanul nem jelenik meg a magánérdeken alapuló, elsődlegesen a magánérdeket szolgáló piaci szemlélet.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes nem igazolta a közigazgatási eljárás során, hogy megfelel az Ötv. 9.§ (5) bekezdésében meghatározott feltételeknek, ezért az eljáró hatóságok jogszerűen jutottak arra a következtetésre, hogy a felperes, mint parkolási szolgáltatást nyújtó társaság, a jogalap igazoltságának hiánya miatt nem jogosult a nyilvántartásból történő adatszolgáltatásra, így nem felel meg a jogszabályi követelményeknek, mert nem áll kizárólagos önkormányzati tulajdonban. Arra is utalt, hogy a Gt. 135.§ (1)-(3) bekezdései nem

mondják ki, hogy a parkolási közszolgáltatást a helyi önkormányzat, vagy kizárólag ezen közszolgáltatási feladat ellátására alapított költségvetési szerv, kizárólagos önkormányzati tulajdonban álló, jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság, vagy e gazdasági társaság 100%-os tulajdonában álló, jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság, illetve önkormányzati társuláson túl, a nem kizárólag önkormányzati tulajdonban álló felperesi társaság is elláthatja. A felperes által csatolt cégkivonat és társasági szerződés alapján pedig kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a felperes nem áll kizárólagos önkormányzati tulajdonban, ugyanis ... Önkormányzat törzsbetéte 594.550.000 forint, a felperes törzsbetéte pedig 34.950.000 forint.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését, és a kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatalát, az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti az Ötv. 9.§ (5) bekezdését és a Gt. 135.§ (3) bekezdését. Álláspontja szerint a Gt. 135.§-a alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felperes megfelel az Ötv. 2010. június 5. napjától hatályos 9.§ (5) bekezdésében foglaltaknak, az önkormányzati tulajdon ugyanis megvalósul akként, hogy a saját üzletrész miatt a társaság saját magában meglévő tulajdona nem valóságos, így azt teljes egészében figyelmen kívül kell hagyni. A felperes szavazati jogot nem gyakorolhat a tulajdonába került üzletrész tekintetében, valamint a tulajdonába került üzletrészből osztalékot sem szerezhetsz, így a felperes, mint parkolási közszolgáltatást nyújtó társaság nem kerül ki a közvagyonból. Azzal is érvelt, hogy az Ötv. 8.§ (4) bekezdése nemcsak a közvetlen önkormányzati tulajdonlást támogatja, hanem azt is, amikor az önkormányzati tulajdonban álló, jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság 100%-os tulajdonában álló, jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság lát el parkolási közszolgáltatást. Ily módon a közvetett önkormányzati tulajdont elismeri a jogszabály, mely közvetett tulajdonnak a felperesi saját üzletrész teljesen megfelel. A jogalkotó szándéka tehát az volt, hogy kizárja felsorolással a piaci szereplők részvételét a parkolásban, azonban a gazdasági társaságok speciális szabályait a saját üzletrész, saját részvény esetében nem kezelte, azonban a Gt. szabályait a jogalkalmazónak figyelembe kell venni.

A felperes hivatkozott végül a 2012. január 1. napján hatályba lépett, a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvt.) 3.§ (4) bekezdésére, amely szabályozza, hogy a saját részvény, illetve saját üzletrész nem képezheti akadályát annak, hogy az a társaság, amelyben az állami, illetve önkormányzati tulajdonú üzletrészen/részvényen felül a társaságnak saját üzletrésze/részvénye is van, az 100%-os mértékben állami vagy önkormányzati tulajdonnak minősüljön.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályban tartását. Azt állította, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el, és helyesen értelmezte az Ötv. 9.§ (5) bekezdését, valamint a Gt. 135.§ (3) bekezdését.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben vizsgálva azt állapította meg, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A felperes által kért adatszolgáltatás alapjául a Kknyt. 19.§ szolgált, mely meghatározza az adatigénylésre jogosítottak és az általuk igényelhető adatok körét. A várakozási díj meg nem fizetése esetén a jogszerű parkolás megállapítása érdekében a Kknyt. 19.§ (1) bekezdés n) pontjában a jogalkotó az ott meghatározott adatok igénylésére a helyi önkormányzatot, illetve a várakozásdíj-fizetési kötelezettség teljesítésének ellenőrzésére, a várakozási díj és a pótdíj beszedésére általa megbízott, az Ötv. 9.§ (5) bekezdésben meghatározott szolgáltatót jogosította fel, így a felperes kérelme kapcsán az eljáró alperesnek azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes, mint adathozzáférést igénylő, a Kknyt. 19.§ (1) bekezdés n) pontja folytán alkalmazandó Ötv. 9.§ (5) bekezdésében foglaltaknak megfelel-e. Az Ötv. ezen rendelkezése értelmében a várakozási (parkolási) közszolgáltatást a helyi önkormányzat, vagy kizárólag ezen közszolgáltatási feladat ellátására alapított költségvetési szerv, kizárólagos önkormányzati tulajdonban álló, jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság, vagy e gazdasági társaság 100%-os tulajdonában álló jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság, illetve önkormányzati társulás láthatja el külön törvényben szabályozottak szerint.

Az elsőfokú bíróság ezen jogszabályhelyek helyes alkalmazásával jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a Kknyt. 19.§ (1) bekezdés n) pontjában és az Ötv. 9.§ (5) bekezdésében meghatározott alanyi körbe nem esik bele. Nem volt annak a felperes által hivatkozott körülménynek jogi relevanciája a perbeli esetben, hogy a felperesi társaság saját magában meglévő tulajdona nem valóságos, illetőleg, hogy a felperes szavazati jogot nem gyakorolhat a tulajdonába került üzletrész tekintetében, valamint a tulajdonába került üzletrészből osztalékot sem szerezhet, figyelemmel arra, hogy az Ötv. 9.§ (5) bekezdése a jogosultságot nem a tulajdonjoghoz kapcsolódó jogosítványok köréhez, hanem önmagában a tulajdonjoghoz köti, ahogyan arra az alperes helyesen hivatkozott. Erre figyelemmel a felperes által hivatkozott Gt. 135.§ (3) bekezdése nem volt alkalmazható.

Az a felperesi hivatkozás, mely szerint az Ötv. 8.§ (4) bekezdése támogatja a közvetett önkormányzati tulajdonlást is, nem bír relevanciával, mert a perbeli esetben a Kknyt. 19.§ (1) bekezdés n) pontja nem ezen jogszabályhelyet, hanem az Ötv. 9.§ (5) bekezdését rendeli alkalmazni.

Tekintettel arra, hogy a felperesi kérelem 2011. február 3. napján került benyújtásra, az elsőfokú határozat meghozatala 2011. május 5. napján, az alperesi határozaté 2011. július 6. napján történt, a felperes által hivatkozott, 2012. január 1. napján hatályba lépett, a felperes számára kedvező jogszabályváltozás (Nvt. 3.§ (4) bekezdése) a perben a Pp. 339/A.§-a folytán nem volt alkalmazható.

A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdésének rendelkezése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban jogtanácsosi képviseléssel felmerült perköltségét, annak összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése, valamint a 7/1983. (VIII. 25.) IM rendelet 13.§-a alapján állapította meg.

Tekintettel arra, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmén 30.000 forint illetéket lerótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében meghatározott mértékű (70.000 forint) felülvizsgálati illeték fennmaradó összegét a pervesztes felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2013. május 15.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró